

- 1 ומכיון שכל יהודי, השייך ל"עם חכם ונבון"⁶⁹, בוודאי אינו רוצה לוותר על התואר "חכם" - אין לו
2 ברירה... אלא להשתדל ללמוד מכל אדם!
- 3 טו. ויש להוסיף ביאור בקשר ושייכות דעבודה ופעולה עם הזולת ("את הנפש אשר עשו בחרן")
4 לענין דנתאוהו הקב"ה להיות לו יתברך דירה בתחתונים - שלא זו בלבד שעבודה זו נעשית עם יהודי
5 הנמצא ב"חרן", תחתון שאין למטה ממנו, שלכך נתאוהו הקב"ה, אלא עוד זאת, שעבודה זו גופא קשורה
6 עם בחינה שלמעלה מהרצון.
7 והביאור בזה:
- 8 מבואר ב'לקוטי תורה'⁷⁰ שיש מצוות שאינן תלויות ברצון האדם, אלא שלא מדעתו דוקא, כמו: מצות
9 שכחה, וכן המצוה דמינוי מלך (נשיאות) - השייכת רק כאשר אינו רוצה בכך: שהרי אם רצונו לקבל
10 את הנשיאות לא ימנו אותו למלך, כי "כל הרודף אחר הכבוד כו'".
- 11 והענין בזה (כמבואר שם) - שרוב המצוות תלויות ברצונו של האדם מפני ששרשם בבחינת רצון
12 העליון, ומצוות אלו שאינן תלויות ברצונו של האדם, הרי זה מפני ששרשם מבחינה שהיא למעלה מן
13 הרצון, מקיף דמקיף כו', על-דרך ובדוגמת הענין ד"נתאוהו הקב"ה", למעלה מבחינת הרצון.
- 14 כלומר: מצוה התלויה בשכל - ממשיכה את בחינת החכמה והשכל דלמעלה, מצוה התלויה ברצון -
15 ממשיכה את בחינת הרצון, ומצוה שאינה תלויה ברצונו של האדם - ממשיכה את הבחינה שלמעלה
16 מהרצון.
- 17 והנה, גם הפעולה על הזולת אינה תלויה ברצונו של האדם העובד - שהרי דבר זה תלוי ברצונו של
18 הזולת, אם ירצה לשמוע ולקבל את דבריו. ונמצא, שעבודה ופעולה זו ממשיכה את הבחינה שלמעלה
19 מהרצון, שזהו הענין ד"נתאוהו הקב"ה".
- 20 ובפרטיות יותר - יש בפעולה זו דוגמת ב' המצוות הנ"ל, מינוי מלך ושכחה:
- 21 מינוי מלך: כאשר מדברים עם יהודי ומעוררים אותו לקבוע שיעור בתורה, להניח תפילין וכיוצא
22 בזה, ואחר-כך רואים שיהודי זה אכן מתנהג כך בפועל ממש - הרי נמצא, שהמשיע נעשה "מלך"
23 ("מאן מלכי רבנן"⁷¹) של יהודי זה שסר למשמעתו: והרי כללות ענין המלכות הוא - "ומלכותו ברצון
24 קבלו עליהם"⁷², היינו, שאין זה תלוי ברצונו של המלך (המשיע) אלא ברצון העם (המקבל).
- 25 וכן שכחה: שכחה - היא אחד הפרטים דמצות הצדקה (השקולה כנגד כל המצוות⁷³), והרי כללות
26 ענין הפעולה על הזולת היא - צדקה רוחנית. והשייכות המיוחדת ל"שכחה" - מכיון שמדובר אודות
27 יהודי שניצוץ אלקות שבו הוא במצב של שכחה כו'.
- 28 ונמצא, שהפעולה על הזולת קשורה עם שתי המצוות שהם למעלה מן הרצון - שזהו הענין ד"נתאוהו
29 הקב"ה".
- 30 טז. והמעשה הוא העיקר⁷⁴:
- 31 בבואנו משבעה בחשון, לאחר סיום וגמר כל המועדים - יש להתחיל תיכף ומיד בעבודה ד"ויעקב
32 הלך לדרכו" [עוד ביום השבת - מיד לאחרי ההתוועדות, באופן המותר בשבת, ומכיון שמותר - ישנו
33 חיוב בכך], לצאת ל"חרן", "חרון אף של מקום בעולם", כדי לעשות לו יתברך דירה בתחתונים.
- 34 ובאותיות פשוטות: יש לצאת לרחוב ולפגוש יהודי שלעת-עתה אינו יודע אודות עניני יהדות, או
35 אפילו יהודי שיועד אודות עניני יהדות, אלא שחסרה לו עדיין הידיעה אודות מצוה אחת בלבד מכל

69) ואתחנן ד, ו.

70) ס"פ ברכה (צט, בג).

71) ראה גיטין סב, סע"א. זח"ג רנג, ב - ברע"מ.

72) נוסח תפלת ערבית. וראה תו"א בראשית ג, ד. לקו"ת

73) ב"ב ט, א. ירושלמי פאה פ"א ה"א. וראה תניא פל"ז (מח, ב).

74) אבות פ"א מ"ז.

74) אבות פ"א מ"ז.